

II

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου περί χρησιμοποίησης της ιλύος καθαρισμού στή γεωργία

(Υποβληθείσα από την Έπιτροπή στο Συμβούλιο στις 13 Σεπτεμβρίου 1982)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τή συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τὰ άρθρα 100 και 235,

τήν πρόταση της Έπιτροπής,

τή γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τή γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Έπιτροπής,

Έκτιμώντας:

ὅτι αὐτή ἡ ὁδηγία ἔχει σάν κύριο στόχο τή βελτίωση τῆς προστασίας τοῦ περιβάλλοντος καί τήν ἀξιοποίηση τῶν ἀποβλήτων· ὅτι γιά τό σκοπό αὐτό πρέπει νά θεσπισθοῦν εἰδικές διατάξεις· ὅτι ἐπειδή οἱ ἐξουσίες δράσεως πού ἀπαιτοῦνται γι' αὐτό τό σκοπό δέν ἔχουν προβλεφθεῖ ἀπό τή συνθήκη, κρίνεται σκόπιμο νά γίνει ἐπίκληση τοῦ ἀρθροῦ 235 τῆς συνθήκης·

ὅτι ἡ διαφορά μεταξύ τῶν διατάξεων πού ἤδη ἐφαρμόζονται ἢ καταρτίζονται στά διάφορα Κράτη μέλη σχετικὰ μέ τή χρησιμοποίηση τῆς ιλύος στή γεωργία εἶναι δυνατό νά δημιουργεῖ ἀνισοῦς ὄρους ἀνταγωνισμοῦ καί ὡς ἐκ τούτου νά ἔχει ἀμεση ἐπίπτωση στή λειτουργία τῆς Κοινῆς ἀγορᾶς· ὅτι ἐπομένως εἶναι ἀναγκαῖο στόν τομέα αὐτό νά γίνει ἡ προσέγγιση τῶν νομοθεσιῶν πού προβλέπεται στό ἀρθρο 100 τῆς συνθήκης·

ὅτι ἡ ὁδηγία (ΕΟΚ) ἀριθ. 75/442 τοῦ Συμβουλίου (1) περί διαθέσεως τῶν ἀποβλήτων γενικῶς ἀναφέρει στό ἀρθρο 2, στίς παραγράφους γ καί δ ὅτι ἀποκλείονται τοῦ πεδίου ἐφαρμογῆς τῆς οἱ οὐσίες πού χρησιμοποιοῦνται στόν τομέα τῆς γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως καθώς καί τὰ ὑδατικά κατάλοιπα ἐξαιρέσει τῶν ἀποβλήτων σέ ὑγρή κατάσταση·

ὅτι τὰ μέτρα πού προβλέπονται στήν ὁδηγία τοῦ Συμβουλίου ἀριθ. 78/319/ΕΟΚ τῆς 20ῆς Μαρτίου 1978 (2) περί τοξικῶν καί ἐπικινδύνων ἀποβλήτων ἰσχύουν ἐπίσης καί γιά τήν ἰλύ καθαρισμοῦ στό μέτρο πού αὐτή περιέχει ἢ ἔχει μολυνθεῖ ἀπό οὐσίες ἢ στοιχεῖα πού περιλαμβάνονται στό παράρτημα τῆς ὁδηγίας, σέ ποσότητα

ἢ συγκεντρώσεις ὅπως αὐτές πού ἀποτελοῦν κίνδυνο γιά τήν ὑγεία τοῦ περιβάλλοντος·

ὅτι πρέπει νά προβλεφθεῖ εἰδικό καθεστῶς πού νά ἐγγυᾶται τήν ἐξασφάλιση τῆς προστασίας τοῦ ἀνθρώπου, τῶν ζώων καί τῶν φυτῶν καί τοῦ περιβάλλοντος ἀπό τίς ἐπιβλαβεῖς συνέπειες οἱ ὁποῖες προκαλοῦνται ἀπό τήν ἀνεξέλεγκτη διάχυση τῆς ιλύος·

ὅτι ἡ ἰλύς μπορεῖ νά παρουσιάζει ἀγρονομικές ιδιότητες καί συνεπῶς δικαιολογεῖται ἡ ἀξιοποίησή της στή γεωργία ὑπό τόν ὄρο νά συνοδεύεται ἀπό ὀρισμένα προφυλακτικά μέτρα· ὅτι ἡ χρήση τῆς ιλύος καθαρισμοῦ δέν πρέπει νά βλάπτει, μακροπρόθεσμα τήν ποιότητα τῆς γεωργικῆς καί δασικῆς παραγωγῆς·

ὅτι μεταξύ τῶν ἰχνοστοιχείων ὀρισμένα εἶναι περισσότερο τοξικά γιά τὰ φυτά ἀπό ἄλλα καί κατά συνέπεια πρέπει νά καθορισθοῦν ὑποχρεωτικές ὀριακές τιμές γι' αὐτά τὰ πρῶτα στοιχεῖα, οἱ ὁποῖες πρέπει ὑποχρεωτικά νά τηροῦνται, ἐνώ γιά τὰ ἄλλα στοιχεῖα προτείνονται ἐνδεικτικές τιμές, οἱ ὁποῖες πρέπει νά τηροῦνται στό μέτρο τοῦ δυνατοῦ·

ὅτι ἡ ἰλύς πού προέρχεται ἀπό σταθμούς καθαρισμοῦ μικρῆς κλίμακας οἱ ὁποῖοι ἐπεξεργάζονται μόνο τὰ οικιακά λύματα, παρουσιάζει μικρό κίνδυνο γιά τήν ὑγεία τοῦ ἀνθρώπου, τῶν ζώων, τῶν φυτῶν καί τοῦ περιβάλλοντος, καί ὅτι συνεπῶς αὐτή ἡ ἰλύς μπορεῖ νά ἐξαιρεθεῖ ἀπό τό πεδίο ἐφαρμογῆς τῆς παρούσας ὁδηγίας·

ὅτι γιά νά ἐπιτευχθοῦν αὐτοί οἱ στόχοι, πρέπει νά περιορισθεῖ ἡ προσθήκη τῶν ἰχνοστοιχείων στά καλλιεργούμενα ἐδάφη, περιορίζοντας τίς συσσωρευόμενες ποσότητες γιά μία ὀρισμένη περίοδο, φροντίζοντας παράλληλα νά μήν ξεπεράσουν οἱ συγκεντρώσεις αὐτῶν τῶν ἰδίων τῶν στοιχείων στό ἔδαφος μία ὀριακή τιμή, μέχρι τοῦ σημείου ἀπαγορεύσεως τῆς χρησιμοποίησεως τῆς ιλύος πού ἔχει πολύ μεγάλη περιεκτικότητα σέ ἰχνοστοιχεῖα·

ὅτι γιά νά προστατευθεῖ ἡ ὑγεία τοῦ ἀνθρώπου, ἡ διάχυση ιλύος προοριζόμενης γιά καλλιεργεῖες τῶν ὁποίων τὰ προϊόντα καταναλώνονται σέ ὠμή κατάσταση ἀπό τόν ἀνθρώπο καί/ἢ οἱ ὁποῖες ἔρχονται σέ ἀμεση ἐπαφή μέ τήν ἰλύ, πρέπει νά ἀπαγορευθεῖ. Τό αὐτό ἰσχύει γιά τὰ δάση, τὰ πάρκα καί τούς χώρους ἀθλοπαιδιῶν·

(1) ΕΕ ἀριθ. L 194 τῆς 25. 7. 1975, σ. 47.

(2) ΕΕ ἀριθ. L 84 τῆς 31. 3. 1978, σ. 43.

ότι για τις άλλες καλλιέργειες, η ιλύς πρέπει να σταθεροποιείται και ότι μία όρισμένη προθεσμία πρέπει να τηρείται μεταξύ της διαχύσεως της ιλύος και της διαθήσεως των λιβαδιών για βοσκή και της συγκομιδής των καλλιεργειών κτηνοτροφικών φυτών·

ότι στην περίπτωση που η ιλύς εισάγεται άμεσα στο έδαφος ή παραχώνεται σ' αυτό μπορεί να μην περνά από τα διάφορα στάδια επεξεργασίας· ότι η διάχυση πρέπει σύμφωνα με την οδηγία 75/440/ΕΟΚ του Συμβουλίου (1) και την οδηγία 80/68/ΕΟΚ του Συμβουλίου (2) να πραγματοποιείται υπό συνθήκες που να διασφαλίζουν την προστασία του εδάφους και των επιφανειακών και των υπογείων υδάτων·

ότι για να γίνει αυτό, είναι απαραίτητο να ελέγχεται η ποιότητα της ιλύος και του εδάφους όπου χρησιμοποιείται η ιλύς και, συνεπώς, να πραγματοποιείται συχνά ανάλυση δειγμάτων του εδάφους και της ιλύος και τα αποτελέσματα να διαβιβάζονται στους χρήστες·

ότι πρέπει να περιορισθεί το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας στην αστική ιλύ, σε όρισμένες μορφές ιλύος προερχόμενες από διάφορους τομείς του εμπορίου ή από τις μη τοξικές βιομηχανίες γεωργικών προϊόντων διατροφής, καθώς και στη μεικτή ιλύ αστική και βιομηχανική ή προερχόμενη από τομέα του εμπορίου, αποκλείοντας με αυτόν τον τρόπο τη βιομηχανική ή προερχόμενη από τομέα του εμπορίου ιλύ, που συχνά περιέχει σε πολύ μεγάλο βαθμό ένα ή περισσότερα ίχνοστοιχεία,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας νοείται:

- ως «ιλύς»: η υπολειμματική ιλύς που προέρχονται από σταθμούς καθαρισμού οι οποίοι επεξεργάζονται τα αστικά λύματα ή τα δυνάμενα να εξομοιωθούν με αυτά και τα μεικτά, δηλαδή τα αστικά και βιομηχανικά ή εμπορικά λύματα·
- ως «σταθεροποιημένη ιλύς»: η ιλύς που έχει υποστεί επεξεργασία βιολογική ή χημική ή με μακροπρόθεσμη αποθήκευση·
- ως «γεωργία»: όλοι οι τύποι καλλιεργειών για εμπορικούς σκοπούς και για διατροφή·
- «διάχυση ιλύος»: κάθε χρήση ιλύος επί και εντός του εδάφους.

Άρθρο 2

Εξαιρείται του πεδίου εφαρμογής της παρούσας οδηγίας η ιλύς που προέρχεται από σταθμούς καθαρισμού οι οποίοι εξυπηρετούν λιγότερους από 5 000 κατοίκους όλο το έτος και οι οποίοι επεξεργάζονται αποκλειστικά τα αστικά λύματα ή τα δυνάμενα να εξομοιωθούν με αυτά.

Άρθρο 3

Καθορίζονται «υποχρεωτικές» τιμές (I) και τιμές «ένδειξης» (G) όσον αφορά την περιεκτικότητα της ιλύος σε

ίχνοστοιχεία, τις συσσωρευτικές ποσότητες των ίχνοστοιχείων που εισάγονται στις καλλιεργήσιμες εκτάσεις και τις αποδεκτές συγκεντρώσεις σε ίχνοστοιχεία των εδαφών στα όποια χρησιμοποιείται η ιλύς.

Τά Κράτη μέλη έγγυώνται την τήρηση των υποχρεωτικών τιμών που καθορίζονται στα παραρτήματα I (A, B και Γ) όταν η ιλύς διαχέεται.

Τά Κράτη μέλη προσπαθούν να τηρήσουν τις ένδεικτικές τιμές που καθορίζονται στα παραρτήματα (A, B και Γ) εάν οι τοπικές συνθήκες τό επιτρέπουν.

Άρθρο 4

Η ιλύς στην όποια η συγκέντρωση ενός ή περισσοτέρων στοιχείων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I A είναι μεγαλύτερη των υποχρεωτικών τιμών, δέ μπορεί να χρησιμοποιηθεί στη γεωργία.

Τά Κράτη μέλη προσπαθούν να τηρήσουν τις ένδεικτικές τιμές που καθορίζονται στο παράρτημα I A αν οι τοπικές συνθήκες τό επιτρέπουν.

Τά Κράτη μέλη λαμβάνουν τά απαραίτητα μέτρα για την καταστροφή αυτής της ιλύος περιορίζοντας στο μέγιστο τούς κινδύνους για τόν άνθρωπο, τά ζώα, τά φυτά και τό περιβάλλον.

Άρθρο 5

Έπανελημμένες χρήσεις της ιλύος δέν πρέπει να έχουν σαν αποτέλεσμα τή συσσώρευση επιβλαβών ίχνοστοιχείων στο έδαφος, ή όποια να υπερβαίνει τις υποχρεωτικές τιμές που εμφαίνονται στο παράρτημα I Γ.

Τά Κράτη μέλη όφείλουν να όρουν, όσον αφορά τά ίχνοστοιχεία για τά όποια καθορίζεται μία υποχρεωτική τιμή στο παράρτημα I B, τις ανώτατες ποσότητες που μπορούν να προστεθούν στο έδαφος ανά μονάδα μετρήσεως της επιφανείας και ανά έτος, και που υπολογίζονται με βάση τό μέσο όρο μίας περιόδου 10 ετών. Όσον αφορά τά ίχνοστοιχεία για τά όποια καθορίζεται μία ένδεικτική τιμή στο παράρτημα I τά Κράτη μέλη επιβάλλουν την τήρηση των ένδεικτικών τιμών εάν οι τοπικές συνθήκες τό επιτρέπουν.

Άρθρο 6

Τά Κράτη μέλη απαγορεύουν τή διάχυση της ιλύος στα έδαφη στα όποια ή συγκέντρωση ενός ή περισσοτέρων ίχνοστοιχείων ξεπερνά τις υποχρεωτικές τιμές που δίδονται στο παράρτημα I Γ.

Τά Κράτη μέλη επιβάλλουν την τήρηση των ένδεικτικών τιμών που καθορίζονται στο παράρτημα I Γ εάν οι τοπικές συνθήκες τό επιτρέπουν.

Άρθρο 7

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 8:

— η ιλύς σταθεροποιείται πριν από τή χρησιμοποίησή της στη γεωργία·

(1) ΕΕ αριθ. L 194 της 27. 7. 1975, σ. 26.

(2) ΕΕ αριθ. L 20 της 26. 1. 1980, σ. 43.

— ή μη σταθεροποιημένη ιλύς μπορεί να διαχέεται μόνο αν εισάγεται άμεσα ως ή παραχώνεται στο έδαφος.

Άρθρο 8

1. Τά Κράτη μέλη άπαγορεύουν τή διάχυση τής ιλύος στά πάρκα καί στους χώρους άθλοπαιδιών καθώς καί στά δάση, εκτός από τις περιπτώσεις όπου υπάρχει άδεια ειδικά αίτιολογημένη.

2. Μετά τή διάχυση τής σταθεροποιημένης ιλύος στά λιβάδια καί στίς καλλιέργειες κτηνοτροφικών φυτών, πρέπει νά τηρείται προθεσμία τουλάχιστον έξι έβδομάδων, πριν από τή βασική τή συγκομιδή των καλλιεργειών κτηνοτροφικών φυτών.

3. Τά Κράτη μέλη άπαγορεύουν τή διάχυση τής ιλύος σε καλλιέργειες πού εύρίσκονται σε άμεση έπαφή μαζί της καί/ή πού προσφέρονται στην κατανάλωση σε ώμή κατάσταση.

Άρθρο 9

Η διάχυση τής ιλύος στά καλλιεργούμενα έδάφη πραγματοποιείται λαμβάνοντας υπόψη τους ακόλουθους κανόνες:

- Η διάχυση πραγματοποιείται υπό συνθήκες πού άνταποκρίνονται στίς άνάγκες του φυτού καί πού προφυλάσσουν τήν ποιότητα του εδάφους καί των έπιφανειακών καί υπογείων υδάτων.
- Η ιλύς δέν είναι δυνατό νά διαχέεται σε έδάφη των οποίων τό pH οδηγεί σε μεγάλη κινητικότητα των ιχνοστοιχείων. Τά Κράτη μέλη φροντίζουν ώστε μετά τή διάχυση τής ιλύος τό pH του εδάφους του νά μήν είναι κατώτερο του 6.

Άρθρο 10

Η ιλύς καί τά έδάφη επί των οποίων διαχέεται αναλύονται ακολουθώντας τό σχήμα πού δίνεται στο παράρτημα II.

Άρθρο 11

Τά Κράτη μέλη μεριμνούν ώστε νά τηρείται βιβλίο καταχωρίσεως όπου έγγράφονται οι ποσότητες τής παραγομένης ιλύος καί οι ποσότητες τής ιλύος πού παρέχονται στή γεωργία, οι παραληπτες αυτής τής ιλύος, καθώς καί οι μέθοδοι έπεξεργασίας καί τά άποτελέσματα των αναλύσεων πού αναφέρονται στο άνωτέρω άρθρο 10.

Αυτό τό βιβλίο καταχωρίσεως χρησιμεύει στή σύνταξη τής ολοκληρωμένης εκθέσεως πού αναφέρεται στο άρθρο 17.

Οι μέθοδοι έπεξεργασίας καί τά άποτελέσματα των αναλύσεων ανακοινώνονται στους άγρότες καί στίς αρμόδιες άρχες κατόπιν αίτήσεών τους.

Άρθρο 12

Τά Κράτη μέλη δύνανται, αν τό απαιτούν οι συνθήκες, νά εκδόσουν άυστηρότερα μέτρα από αυτά πού προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 13

Σύμφωνα με τή διαδικασία πού προβλέπεται στο κατωτέρω άρθρο 15, ή προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο άφορά:

- τις τιμές πού έμφαίνονται στο παράρτημα I.
- τις αναλύσεις πού όρίζονται στο παράρτημα II,
- τις μεθόδους δειγματοληψίας καί αναλύσεως.

Άρθρο 14

1. Συνιστάται έπιτροπή προσαρμογής στή τεχνική πρόοδο πού άποκαλείται στο έξής «έπιτροπή» ή όποια άποτελείται από άντιπροσώπους των Κρατών μελών καί προεδρεύεται από άντιπρόσωπο τής Έπιτροπής.

2. Η έπιτροπή καταρτίζει τον έσωτερικό της κανονισμό.

Άρθρο 15

1. Σε περίπτωση πού γίνεται παραπομπή στή διαδικασία πού όρίζεται στο παρόν άρθρο, ή έπιτροπή συγκαλείται από τον πρόεδρό της είτε κατόπιν πρωτοβουλίας του είτε κατόπιν αίτήσεως του άντιπροσώπου ενός Κράτους μέλους.

2. Ο άντιπρόσωπος τής Έπιτροπής υποβάλλει στην έπιτροπή τό σχέδιο μέτρων πού πρέπει νά ληφθούν. Η έπιτροπή γνωμοδοτεί επί του σχεδίου αυτού εντός προθεσμίας πού ό πρόεδρος μπορεί νά όρίζει, σε συνάρτηση με τό έπείγον του θέματος. Άποφασίζει με πλειοψηφία σαράντα πέντε ψήφων· οι ψήφοι των Κρατών μελών σταθμίζονται κατά τό άρθρο 148 παράγραφος 2 τής συνθήκης. Ο πρόεδρος δέν συμμετέχει στην ψηφοφορία.

3. α) Η Έπιτροπή θεσπίζει τά προβλεπόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τή γνώμη τής έπιτροπής.

β) Όταν τά προβλεπόμενα μέτρα δέν είναι σύμφωνα με τή γνώμη τής έπιτροπής ή αν δέν υπάρχει γνώμη, ή Έπιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο χωρίς καθυστέρηση πρόταση σχετικά με τά μέτρα πού πρέπει νά ληφθούν. Τό Συμβούλιο άποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

γ) Αν τό Συμβούλιο δέν έχει άποφασίσει μετά πάροδο τριών μηνών από τότε πού έπελήφθη του θέματος, τά προτεινόμενα μέτρα υιοθετούνται από τήν Έπιτροπή.

Άρθρο 16

1. Τά Κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις άναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές καί διοικητικές διατάξεις για τή συμμόρφωση με τήν παρούσα οδηγία εντός προθεσμίας τριών έτών από τήν κοινοποίησή της. Ένημερώνουν σχετικά άμεσα τήν Έπιτροπή.

2. Τά Κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Έπιτροπή τό κείμενο των διατάξεων έσωτερικού δικαίου πού υιοθετούν στον τομέα πού διέπεται από τήν παρούσα οδηγία.

Άρθρο 17

Τά Κράτη μέλη συντάσσουν κάθε τρία χρόνια και για πρώτη φορά, πέντε χρόνια από την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας, μία ολοκληρωμένη έκθεση για τη χρησιμοποίηση της ιλύος καθαρισμού στη γεωργία, καθορίζοντας τις ποσότητες της διαχειομένης ιλύος και

τά ποσοστά για κάθε τύπο εδάφους, τά ακολουθηθέντα κριτήρια και τίς δυσκολίες πού ανέκυψαν, και τή διαβιβάζουν στην Έπιτροπή ή όποία δημοσιεύει τίς πληροφορίες πού περιέχονται στην έκθεση αυτή.

Άρθρο 18

Η παρούσα οδηγία άπευθύνεται στά Κράτη μέλη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι Α

Όριακές τιμές συγκεντρώσεως σε ίχνοστοιχεία τής ιλύος πού προορίζεται για χρησιμοποίηση στή γεωργία (mg/kg ξηράς ύλης)

Στοιχεία	G	I
Κάδμιο (Cd)	20	40
Χαλκός (Cu)	1 000	1 500
Νικέλιο (Ni)	300	400
Μόλυβδος (Pb)	750	1 000
Ψευδάργυρος (Zn)	2 500	3 000
Χρώμιο (Cr)	750	—
Υδράργυρος (Hg)	16	—

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι Β

Ετήσιες ποσότητες τών ίχνοστοιχείων πού μπορούν νά εισάγονται στίς καλλιεργημένες έκτάσεις μέ δάση ένα μέσο όρο 10 έτών (kg/ha/έτος)

Στοιχεία	G	I
Κάδμιο (Cd)	0,10	0,15
Χαλκός (Cu)	10	12
Νικέλιο (Ni)	2	3
Μόλυβδος (Pb)	10	15
Ψευδάργυρος (Zn)	25	30
Άρσενικό (As)	0,35	—
Χρώμιο (Cr)	10	—
Υδράργυρος (Hg)	0,40	—

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι Γ

Άποδεκτές συγκεντρώσεις σε ίχνοστοιχεία στό έδαφος, στό όποιο έχει διαχυθεί ή ιλύς (mg/kg/ξηράς ύλης)

Στοιχεία	G	I
Κάδμιο (Cd)	1	3
Χαλκός (Cu)	50	100
Νικέλιο (Ni)	30	50
Μόλυβδος (Pb)	50	100
Ψευδάργυρος (Zn)	150	300
Άρσενικό (As)	20	—
Χρώμιο (Cr)	50	—
Υδράργυρος (Hg)	2	—

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II A**Αναλύσεις της ιλύος**

Σάν γενικός κανόνας, η ιλύς πρέπει να αναλύεται τουλάχιστον κάθε έξι μήνες. Εάν η ποιότητα των επεξεργασμένων υδατικών αποβλήτων μεταβάλλεται, ή συχνότητα αυτών των αναλύσεων πρέπει να αυξάνει. Αν τὰ αποτελέσματα των αναλύσεων δέν μεταβάλλονται σημαντικά κατά τή διάρκεια ενός έτους, η ιλύς πρέπει να αναλύεται κάθε δώδεκα μήνες.

Οί ακόλουθοι παράμετροι πρέπει να εξετάζονται:

- ξηρά ύλη, οργανική ύλη·
- pH·
- άζωτο καί φωσφόρος·
- χαλκός, κάδμιο, νικέλιο, μόλυβδος, ψευδάργυρος.

Ο καθορισμός των ακόλουθων παραμέτρων υπόκειται στην κρίση των Κρατών μελών:

- σχέση C/N·
- περιεκτικότητα σε άλατα·
- περιεκτικότητα σε κόπρανα.

Τά άλλα ίχνοστοιχεία πρέπει να αναλύονται εάν τηρούνται οι ένδεικτικές τιμές από τά Κράτη μέλη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II B**Αναλύσεις του εδάφους**

Τά εδάφη πρέπει να αναλύονται πριν από τήν πρώτη διάχυση ιλύος καί στήν συνέχεια κάθε έξι έτη (1).

Οί ακόλουθοι παράμετροι πρέπει να αναλύονται:

- pH·
- χαλκός, κάδμιο, νικέλιο, μόλυβδος, ψευδάργυρος.

Ο καθορισμός των παραμέτρων πού ακολουθούν εναπόκειται στην κρίση των Κρατών μελών:

(1) Ο αριθμός των λαμβανομένων δειγμάτων θά εξαρτηθεί από τήν ομοιογένεια καί τήν επιφάνεια του εδάφους· τό βάθος τής δειγματοληψίας θά είναι ανάλογο μέ τόν τύπο τής καλλιέργειας.

- φυσικά χαρακτηριστικά του εδάφους·
- ικανότητα απορροφήσεως.

Τά ακόλουθα ίχνοστοιχεία πρέπει να αναλύονται αν τηρούνται οι ένδεικτικές τιμές από τά ακόλουθα Κράτη μέλη.

Πρόταση απόφασεως του Συμβουλίου περί χρηματικής συνεισφορής της Κοινότητας υπέρ του άγώνα κατά του άφθώδους πυρετού στό νοτιοανατολικό τμήμα τής Εύρώπης.

(Ανακοίνωση τής Επιτροπής προς τό Συμβούλιο στις 24 Σεπτεμβρίου 1982)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ.

Έχοντας ύπόψη:
τή συνθήκη περί ιδρύσεως τής Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας καί ιδίως τό άρθρο 43,
τήν πρόταση τής Έπιτροπής,
τή γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Έκτιμώντας:

ότι ενέσκυψαν επιζωοτίες άφθώδους πυρετού πού προκλήθηκαν από ιούς έξωτικούς για τίς χώρες τής Κοινότητας κατά τή διάρκεια των τελευταίων έτων σε όρισμένες περιοχές του νοτιοανατολικού τμήματος τής Εύρώπης· ότι ο κίνδυνος πού αποτελούν τέτοιου είδους ιοί για τό ζωικό κεφάλαιο τής Κοινότητας δέν έχει